

Народився 10 листопада 1935 р. у с. Плазів на Любачівщині (нині — Польща). В 1944 р. сім'я була переселена на Львівщину — у с. Мацошин Жовківського району.

У 1958 р. Й. Ф. Криль закінчив нафтопромисловий факультет ЛПІ (спеціальність «Розробка і експлуатація нафтових та газових родовищ»).

Трудову діяльність розпочав у Надвірнянському НПУ, де пройшов шлях від інженера до начальника ЦТС.

З 1976 до 1996 р. Йосип Федорович обіймав посаду головного інженера обласного ВО «Івано-Франківськгаз». Уже в пенсійному віці продовжував працювати заступником головного інженера з нової техніки і метрології, охорони праці. З 2004 р. перебуває на заслуженому відпочинку.

Й. Ф. Криль брав активну участь у створенні одноступеневої системи газопостачання, розробці електрохімічного захисту металевих споруд систем газопостачання від корозії. Став одним із ініціаторів застосування полімерних матеріалів замість сталевих для будівництва газопроводів, зокрема у сейсмічно небезпечних зонах. Спільно з групою конструкторів Івано-Франківського заводу «Промприлад» створював лічильники роторного типу для обліку малих витрат газу. Також долучився до вирішення проблеми якісного оздоровлення працівників галузі — будівництва бази відпочинку «Синьгора» (с. Гута Івано-Франківської області).

В 1995 р. відповідно до Державної програми створення еталонної бази України Йосип Федорович брав активну участь у розробці метрологічного забезпечення приладів обліку газу (зокрема державного еталону, еталонної повірочної установки). Разом із керівництвом об'єднання «Прикарпаттрансгаз» долучився до створення проектів зведення ГРС, що дало змогу у 80-х рр. XX ст. раціонально будувати мережі газифікації населених пунктів області. Результатом розробки проектів та

Криль Йосип Федорович

Гірничий інженер,
фахівець у галузі
газопостачання та
газифікації, управлінець

будівництва бази зберігання скрапленого газу і наповнювальних пунктів у районних центрах стало безпечне та безпечніше газопостачання населення.

Йосип Криль також брав участь у створенні сучасних технічних розробок для вдосконалення процесу видобутку вуглеводнів та впровадженні їх у виробництво. Серед них: термохімічна установка для безперервної деемульсації нафти; ежекторна установка з уловлювання попутного газу; термічна обробка привибійної зони свердловин гарячими рідинами або парою; використання блочних сепараторів для дослідження і дослідної експлуатації свердловин; вирішення питання утилізації стічних вод, використання метанолу для відновлення дебіту свердловин; зміна технологічного водопостачання нагнітальної КС; реконструкція газопроводів і ГРП Надвірнянського НПЗ для забезпечення його об'єктів попутним газом.

Нагороджений низкою урядових, державних і галузевих відзнак.

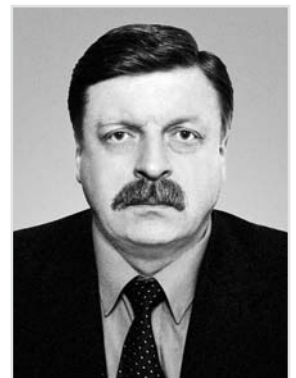
Народився 24 січня 1955 р. у с. Вовче Турківського району на Львівщині. Упродовж 1972–1977 рр. навчався на геологорозвідувальному факультеті ІФНГУ (спеціальність «Геологія та розвідка нафтових і газових родовищ»), а протягом 1978–1982 рр. — у заочній аспірантурі Інституту геології та розробки горючих копалин (м. Москва).

З 1977 до 1992 р. Богдан Крупський працював інженером, старшим інженером, завідувачем лабораторії, завідувачем відділу нафтопромислової геології і підрахунку запасів нафти та газу в інституті «УкрдіпроНДнафта». Упродовж наступних п'яти років керував роботою лабораторії і відділу геології нафтогазоносних провінцій Інституту геологічних наук НАН України.

У 1997–1998 рр. Б. Л. Крупський очолював відділ розвитку геологорозвідувальних робіт, управління розвитку нафтової та газової промисловості Державного комітету нафтової, газової і нафтопереробної промисловості України.

Протягом 1998–2010 рр. він був директором Департаменту з видобування газу та нафти, членом правління НАК «Нафтогаз України», упродовж 2010–2011 рр. — заступником директора ДП «Науканафтогаз» НАК «Нафтогаз України». З 2011 р. — заступник директора з геології ТОВ «Перша українська газонафтова компанія».

Богдан Любомирович брав участь у розробці геологічних основ для аналізу та проектування основних нафтових родовищ Куби — Варадеро і Бока-де-Харуко, був членом українських частин багатьох двосторонніх урядових комісій з економічної співпраці, зокрема з Казахстаном, Аргентиною, Бразилією. Як керівник геологічної служби НАК «Нафтогаз України» долучався до обґрунтування геологорозвідувальних робіт і відкриття низки родовищ вуглеводнів, серед яких і перше нафтове родовище на українському шельфі — Суботінське.

Крупський Богдан Любомирович

Кандидат геолого-
мінералогічних наук, академік
УНГА, фахівець у сфері геології
нафти та газу

Б. Л. Крупський є співавтором Національної програми «Нафта і газ України до 2010 р.» та державної програми «Освоєння вуглеводневих ресурсів українського сектора акваторії Чорного і Азовського морів». У 2001 р. він увійшов до складу робочої групи з опрацювання стратегії розвитку нафтогазової галузі як складової Енергетичної стратегії України на період до 2030 р. Індивідуальний член Всеукраїнської нафтової асоціації Світового нафтового конгресу.

Вчений є автором і співавтором понад 70 наукових праць, зокрема циклу монографій «Нафтогазоперспективні об'єкти України», які присвячені науковому обґрунтуванню перспективних об'єктів у трьох нафтогазоносних регіонах України, прогнозуванню їх ресурсів та визначенню напрямків геологорозвідувальних робіт на нафту і газ. Нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, грамотою Президента України, медаллю ім. Л. І. Лутугіна. Богдан Крупський — почесний розвідник надр, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.